HOMO POLITICUS: LOGIKA EWOLUCJI POLITYCZNEJ I BADAWCZEJ
(Dorastanie w czasach wojny + Maturzysta PRLu + Rycerz czerwonej Róży + Socjalista po „realnym socjalizmie” + Sceptyk w obronie wartości)

Szli krzycząc: Polska! Polska!
Wtem Bóg z gorejącego wychylił się
krzaka
Spojrzał na te krzyczące i zapytał:
Jaka?
(Słowacki)

Niektóre elementy mojego krótkiego życiorysu mogą się wydać dość dziwne. Dlaczego na przykład latorośl dobrze sytuowanej rodziny inteligenckiej zaangażowała się w narzuconą Polsce „budowę socjalizmu”, zamiast konsekwentnie przeciwstawić się „nowej okupacji”? Skąd to zainteresowanie rewolucjonistką z przełomu wieków, przeciwniczką PPS i odbudowy państwa polskiego? Skąd – zamiast aprobaty – wrogość wobec „powrotu do normalności”, czyli odbudowy Polski kapitalistycznej? Po co te akcesje do kolejnych ugrupowań politycznych i następnie występowanie z nich? Skąd wreszcie ta wielka niechęć do ekonomicznego i społecznego liberalizmu i aprobata dla społecznej gospodarki rynkowej, poprzednio lekceważonej?

Chcę odpowiedzieć na te pytania. Wyjaśnić, jak i dlaczego rosło moje zaangażowanie w zachodzące w kraju i poza nim przemiany; jak pobudziło do określonych działań politycznych; jak wyznaczyło ono (ale i vice versa!) charakter i kierunek moich zainteresowań naukowych oraz publikacji. Chodzi mi przy tym nie tylko o moje zachowania i problemy: w końcu byłem tylko zwykłym człowiekiem w niezwykłych, burzliwych czasach. Rzecz w tym, że podobne życiorysy, przynajmniej w pewnych istotnych elementach, miała w powojennym pięćdziesięcioleciu dość znaczna część polskiej inteligencji i społeczeństwa.